

34ste vergadering

Dinsdag 9 juni 2009

Aanvang 13.30 uur

Voorzitter: Timmerman-Buck

Tegenwoordig zijn 69 leden, te weten:

Asscher, Van de Beeten, Bemelmans-Videc, Benedictus, Van den Berg, Biermans, Van Bijsterveld, De Boer, Broekers-Knol, Doek, Dölle, Van Driel, Dupuis, Duthler, Eigeman, Engels, Essers, Franken, Goyert, De Graaf, Haubrich-Gooskens, Hendrikx, Hermans, Hillen, Ten Hoeve, Hofstra, Holdijk, Ten Horn, Huijbregts-Schiedon, Janse de Jonge, Van Kappen, Klein Breteler, Kneppers-Heijnert, Koffeman, Kox, Kuiper, Laurier, Leijnse, Leunissen, Van der Linden, Linthorst, Meindersma, Meulenbelt, Meurs, Peters, Putters, Quik-Schuijt, Rehwinkel, Reuten, Rosenthal, Schaap, Schuurman, Slager, Slagter-Roukema, Smaling, Strik, Swenker, Sylvester, Tan, Terpstra, Thissen, Timmerman-Buck, Vedder-Wubben, Vliegthart, De Vries, De Vries-Leggedoor, Werner, Westerveld en Willems,

en de heer Hirsch Ballin, minister van Justitie, en mevrouw Bijleveld-Schouten, staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Lagerwerf-Vergunst, wegens persoonlijke omstandigheden;

Elzinga, wegens verblijf buitenslands in verband met deelname aan de ILO-conferentie;

Yildirim, wegens gezondheidsredenen;

Böhler, wegens bezigheden elders.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Ik deel de Kamer mee dat dit de laatste vergadering is waaraan de heer Klein Breteler deelneemt als lid van de Eerste Kamer. De heer Klein Breteler heeft mij bij brief van 20 april 2009 in kennis gesteld van zijn voornemen om het lidmaatschap van deze Kamer vandaag, op 9 juni, te beëindigen.

Hans Klein Breteler is sinds 12 juni 2007 lid van deze Kamer. In de afgelopen twee jaar dat hij lid was van deze

Kamer, voerde hij zesmaal namens zijn fractie het woord tijdens een plenair debat. Twee moties dragen zijn naam en vier werden mede namens hem ingediend. Mede door zijn inzet kreeg de Kamer tien toezeggingen van de regering.

In de maidenspeech van Hans op 6 november 2007 en in het verdere debat over het wetsvoorstel tot het invoeren van een verplicht eigen risico in de gezondheidszorg werd al direct blijk gegeven van een geroutineerde stijl van debatteren. Belicht werden zowel de deugdelijkheid van het voorstel op juridische gronden, de uitvoerbaarheid van het plan en de maatschappelijke wenselijkheid ervan. Daarmee werd van meet af aan een besef getoond van de kerntaken van deze Kamer.

Beste Hans, van harte bedankt voor je bijdrage aan het werk van de Kamer, met al je expertise, met name op het gebied van de zorg. Wij allen wensen je alle goeds toe voor de toekomst.

Op een ander moment, buiten de vergadering, zal ik graag hierop terugkomen.

(applaus)

De **voorzitter**: In verband met het volgende agendapunt, de stemmingen over het wetsvoorstel 31122, geef ik het woord aan mevrouw Slagter.

Mevrouw **Slagter-Roukema** (SP): Voorzitter. Ik wil namens de woordvoerders van een aantal fracties verzoeken om de stemming over het wetsvoorstel 31122 tot nader order aan te houden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, de stemming over het wetsvoorstel Uitbreiding van de bestuurlijke handavingsinstrumenten in de wetgeving op het gebied van de volksgezondheid (Wet uitbreiding bestuurlijke handhaving volksgezondheidswetgeving) (31122) tot nader order van de agenda af te voeren.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Voorzitter

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het einde van deze editie.)

De **voorzitter**: Ingekomen is een beschikking van de voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal houdende aanwijzing van de heer H. Franken tot lid van de Parlementaire NAVO-Assemblee.

Op verzoek van de fractie van het CDA heb ik de volgende leden in commissies aangewezen:

- tot lid van de commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat/Algemene Zaken en Huis der Koningin mevrouw Van Bijsterveld in de bestaande vacature;

- tot lid van de commissie voor Europese Samenwerkingsorganisaties de heer Benedictus in de bestaande vacature;
- tot lid van de commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid de heer Hillen in plaats van de heer Franken;

- tot lid van de Tijdelijke Gemengde Commissie Subsidiariteitstoets de heer Hillen in plaats van mevrouw Van Bijsterveld;

- tot lid van de commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit de heer Benedictus in plaats van mevrouw Goyert;

- tot lid van de commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu/Wonen, Wijken en Integratie mevrouw Goyert in plaats van de heer Klein Breteler;

- tot lid van de commissie voor Verkeer en Waterstaat de heer Benedictus in plaats van de heer Klein Breteler.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het verslag van de commissie voor de Verzoekschriften over het verzoekschrift van mevr. H.A. te H. betreffende invordering belastingschuld en schadevergoeding (LXXXI-A).**

De **voorzitter**: Ik stel voor, conform het voorstel van de commissie te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de lijkbezorging (30696);**

- **het wetsvoorstel Uitvoering van de op 14 november 1970 te Parijs tot stand gekomen Overeenkomst inzake de middelen om de onrechtmatige invoer, uitvoer of eigendomsoverdracht van culturele goederen te verbieden en te verhinderen (Uitvoeringswet UNESCO-verdrag 1970 inzake onrechtmatige invoer, uitvoer of eigendomsoverdracht van cultuurgoederen) (31255);**

- **het wetsvoorstel Goedkeuring van de op 14 november 1970 te Parijs tot stand gekomen Overeenkomst inzake de middelen om de onrechtmatige invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht van culturele goederen te verbieden en te verhinderen (Trb. 1972, 50) (31256, R1836).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Aanpassing van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Strafvordering en de Wet schadefonds geweldsmisdrijven in verband met de vergoedbaarheid van schade als gevolg van het overlijden of ernstig en blijvend letsel van naasten (28781).**

(Zie vergadering van 12 september 2006.)

De **voorzitter**: Ik heet de minister van Justitie van harte welkom in de Eerste Kamer. Ik breng de Kamer in herinnering dat de beraadslaging op 12 september 2006 is geschorst, na het antwoord van de regering in eerste termijn.

De beraadslaging wordt hervat.

Voorzitter: Dupuis

Mevrouw **Broekers-Knol** (VVD): Mevrouw de voorzitter. Op 12 september 2006 voerden wij een plenair debat met de minister van Justitie over wetsvoorstel 28781, dat bekendstaat als het wetsvoorstel affectieschade. Na de eerste termijn van Kamer en regering werd de behandeling van dit wetsvoorstel geschorst. Ik kom daarop zo dadelijk terug.

In mijn bijdrage namens de VVD-fractie aan het debat van vandaag is het onvermijdelijk dat ik enkele opmerkingen van algemene strekking herhaal die ik tijdens het debat van 12 september 2006 over het vergoeden van affectieschade maakte. Het tijdsverloop van bijna drie jaar sinds de plenaire behandeling toen, de wisseling van de wacht van woordvoerders bij de meeste fracties die vandaag aan het debat deelnemen en het feit dat inmiddels een andere minister van Justitie aan het roer staat, bieden daarvoor voldoende rechtvaardiging.

Bij de invoering van het huidige Burgerlijk Wetboek in 1992 is er expliciet voor gekozen om zogenoemde affectieschade niet voor vergoeding in aanmerking te laten komen. Als argumenten voor die keuze werden in de memorie van toelichting genoemd:

- aan leed kan met geld niet adequaat worden tegemoetgekomen, zodat compensatie moeilijk kan worden gerealiseerd;
- commercialisering van verdriet moet worden tegengegaan;
- ongewenste claimcultuur moet worden tegengegaan;
- onsmakelijke procespraktijken moeten worden voorkomen;
- voorkomen moet worden dat de rechterlijke macht te zeer wordt belast.

Sindsdien is de opvatting over het vergoeden van affectieschade, onder andere door als schrijnend ervaren rechterlijke uitspraken, ten gunste van het vergoeden van die schade veranderd. De uitspraak van de Hoge Raad van 8 september 2000 in de "Baby Joost"-zaak vormde voor de Tweede Kamer aanleiding om een motie aan te nemen, waarin de regering verzocht werd om een wetsvoorstel tot vergoeding van affectieschade in te dienen. Dat wetsvoorstel behandelen wij vandaag in tweede termijn.